

Sygn. akt II Cz 1487/13

POSTANOWIENIE

Dnia 09 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Dorota Gamrat - Kubeczak

Sędziowie: SO Violetta Osińska

del. SR Katarzyna Longa (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 09 stycznia 2014 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużnika M. L.

na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie L. W. z dnia 08 września 2012 r. w sprawie Km 1662/11 w postaci wezwania do zapłaty należności wraz z wnioskiem o zawieszenie postępowania egzekucyjnego do czasu rozpoznania skargi

przy udziale wierzyciela Sklepy (...) spółki akcyjnej w S.

na skutek zażalenia dłużniczki na punkt II postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 21 lutego 2013 r. w sprawie o sygn. akt VI Co 3998/12

postanawia:

1. oddalić zażalenie;
2. zasądzić od dłużniczki M. L. na rzecz wierzyciela Sklepy (...) spółki akcyjnej w S. kwotę 60 (sześćdziesięciu złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt II Cz 1487/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 lutego 2013 r. Sąd Rejonowy w punkcie I oddalił skargę dłużniczki na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie L. W. z dnia 08 września 2012 r. w sprawie Km 1662/11 w postaci wezwania do zapłaty należności oraz w punkcie II oddalił wniosek dłużniczki o zawieszenie postępowania.

W uzasadnieniu, w odniesieniu do punktu II postanowienia, Sąd wskazał, iż rozpoznając wniosek o zawieszenie postępowania związanego ze złożeniem skargi na czynności komornika Sąd bierze pod uwagę stopień prawdopodobieństwa korzystnych dla dłużnika rozstrzygnięć w tych postępowaniach. Sąd poza tym w każdym wypadku zawieszenia postępowania bierze pod uwagę realność wystąpienia ewentualnej szkody dla wierzyciela z powodu zawieszenia postępowania, jak również wystąpienia szkody dla dłużnika spowodowanej dalszym prowadzeniem egzekucji. Sąd I instancji podkreślił, iż nie dostrzegł potrzeby zawieszenia postępowania egzekucyjnego. W szczególności uznał, że wobec oddalenia skargi na czynność komornika w związku ze stwierdzeniem jej bezzasadności, nie ma jakichkolwiek podstaw do zawieszenia egzekucji. Zważyć należy, iż zaskarżona czynność

egzekucyjna była dokonana prawidłowo w oparciu o obowiązujące przepisy prawa, wnioski wierzyciela zawarte we wniosku o wszczęcie egzekucji i zgodnie z tytułem wykonawczym. Nadto złożony przez dłużnika wniosek dotyczy postępowania skargowego, które wobec rozpoznania skargi zostało zakończone.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiodła dłużniczka wskazując, iż w jej ocenie Sąd wydał błędne rozstrzygnięcie. Skarżąca nadmieniła, że Sąd nie uzasadnił decyzji z punktu I.

Postanowieniem z dnia 02 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie odrzucił zażalenie dłużniczki na punkt I postanowienia z dnia 21 lutego 2013 r. wskazując na jego niedopuszczalność.

W odpowiedzi na zażalenie wierzyciel wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od dłużnika na jego rzecz kosztów zastępstwa radcowskiego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Stosownie do przepisu art. 821 § 1 k.p.c., stanowiącego podstawę rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego, sąd może na wniosek zawiesić w całości lub części postępowanie egzekucyjne, jeżeli złożono skargę na czynności komornika lub zażalenie na postanowienie sądu. Zawieszenie postępowania sąd może uzależnić od złożenia przez dłużnika zabezpieczenia.

Zawieszenie postępowania egzekucyjnego na tej podstawie jest fakultatywne, o ile zaistnieją przesłanki w nim przewidziane tj. zostanie wniesiona skarga na czynności komornika sądowego lub zażalenie na postanowienie sądu. Przy czym podkreślić należy, iż w ramach przyznanej uznaniowości (sąd może), sąd rozważa zasadność skargi oraz ewentualną szkodę. Co istotne, do skuteczności wniosku o zawieszenie na podstawie wskazanego przepisu, nie jest wystarczający sam fakt złożenie skargi na czynności komornika albo zażalenia na postanowienie sądu. Podkreślić należy, iż zawieszenie postępowania na podstawie art. 821 § 1 k.p.c. stanowi swoistego rodzaju „zabezpieczenie” w ramach postępowania skargowego lub zażaleniowego.

Sąd Okręgowy wskazuje, iż choć nie wynika to wprost z brzmienia przepisu art. 821 § 1 k.p.c., to jednak z treści jego § 3 należy wnosić, iż zawieszenie postępowania może być uzasadnione szkodą, jaka na skutek dalszego prowadzenia postępowania może wyniknąć dla dłużnika. Zatem na podstawie wskazanego przepisu, sąd rozpoznający zażalenie lub skargę na czynności komornika, może zawiesić postępowanie egzekucyjne w całości lub w części na wniosek, w którym wnioskodawca wykaże prawdopodobieństwo powstania takiej szkody w majątku dłużnika, spowodowanej dalszym prowadzeniem egzekucji, nadto realność wystąpienia ewentualnej szkody dla wierzyciela z powodu zawieszenia postępowania. Ponadto sąd winien wziąć pod uwagę stopień prawdopodobieństwa korzystnych dla dłużnika rozstrzygnięć w tych postępowaniach.

Reasumując Sąd Odwoławczy podzielił stanowisko Sądu Rejonowego, iż w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do zawieszenia postępowania egzekucyjnego, albowiem nie wykazano, iż zawieszenie postępowania egzekucyjnego będzie służyć ochronie praw dłużniczki w związku z uzasadnioną szkodą, jaka wskutek prowadzenia dalszego postępowania może dla niej wyniknąć.

Istotne w realiach niniejszej sprawy jest i to – co słusznie akcentował Sąd Rejonowy - że postępowanie zainicjowane skargą zostało już prawomocnie zakończone, a tym samym odpadła podstawa zawieszenia postępowania egzekucyjnego w oparciu o art. 821 § 1 k.p.c.

Mając zatem na względzie merytoryczną poprawność zaskarżonego postanowienia, jak również jego zgodność z obowiązującymi przepisami, należało na podstawie przepisów art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. zażalenie oddalić, o czym orzeczono w punkcie 1. postanowienia.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego zawarte w punkcie 2. zostało oparte na przepisach art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 10 ust. 1 pkt 8 oraz § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490).

: